

WET van 16 januari 1992, houdende bepalingen betreffende de toelating en de uitzetting van vreemdelingen (Vreemdelingenwet 1991) (S.B. 1992 no. 3).

**HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN**

Artikel 1

In het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. de Minister: de Minister belast met de zorg voor de toelating, vestiging en de uitzetting van vreemdelingen;
- b. vreemdeling: ieder die niet Surinamer is in de zin van de "Wet op de Nationaliteit en het Ingezetenschap" en die niet op grond van een andere wettelijke regeling als Surinamer wordt behandeld;
- c. maand : tijdvak van dertig dagen;
- d. visum : bewijs van een daartoe bevoegde diplomatiek of consulair ambtenaar, overeenkomstig instructie van de Minister belast met de zorg voor diplomatieke en consulaire aangelegenheden, op het identiteitsbewijs van een vreemdeling - bij voorkeur een paspoort - gesteld als vergunning voor zijn toelating of verblijf in Suriname of een gedeelte van Suriname, voor de duur en het doel welke daarbij zijn aangegeven;
- e. verblijfsvergunning: vergunning verleend overeenkomstig artikel 11;
- f. vestigingsvergunning : vergunning verleend overeenkomstig artikel 13;
- g. de Commissie : de Permanente Vreemdelingenadviescommissie, als bedoeld in artikel 2;
- h. schip : elk vaartuig, hoe ook genaamd en van welke aard ook.

Artikel 2

1. Er is een Permanente Vreemdelingenadviescommissie, waarvan de leden door de Minister worden benoemd en ontslagen.
2. Deze Commissie heeft tot taak, hetzij eigener beweging, hetzij op verzoek, de Minister te adviseren omtrent de uitvoering van het bepaalde bij of krachtens deze wet, alsmede omtrent internationale overeenkomsten en besluiten van volkenrechtelijke organisaties op het gebied van het vreemdelingen- recht.
3. De Commissie bestaat uit ten hoogste vijf leden, waarvan een tot voorzitter wordt benoemd.
4. De Minister kan nadere regels geven inzake taak, inrichting en werkwijze van de Commissie, alsmede de aan de Commissieleden toe te kennen vergoeding vaststellen.

Artikel 3

Bij staatsbesluit worden voorschriften vastgesteld omtrent:

- a. de in het belang van de controle op de binnenkomst te treffen voorzieningen;
- b. de verplichtingen waaraan personen zijn onderworpen met het oog op de controle op de binnenkomst.

Artikel 4

1. Met de controle op de binnenkomst zijn belast:
  - a. de ambtenaren van politie, genoemd in artikel 23 van het Politiehandvest, die daartoe uitdrukkelijk door de Minister zijn aangewezen;
  - b. de buitengewone agenten van politie, voor zover zij daartoe door de Minister zijn aangewezen.
2. De in lid 1 bedoelde ambtenaren nemen de door de Minister in het belang van de controle op de binnenkomst van personen gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen in acht.

Artikel 5

1. Met het toezicht op vreemdelingen zijn belast:
  - a. de ambtenaren van politie, genoemd in artikel 23 van het Politiehandvest, die daartoe uitdrukkelijk door de Minister zijn aangewezen;
  - b. de buitengewone agenten van politie, voor zover zij daartoe door de Minister zijn aangewezen.
2. De in lid 1 bedoelde ambtenaren oefenen het toezicht op vreemdelingen uit na overleg met de Districts-Commissaris van het betrokken district.
3. De bevoegdheid van de personen bedoeld in lid 1 onder b is beperkt tot het gebied waarvoor zij zijn aangesteld.
4. De ambtenaren, bedoeld in lid 1, nemen de door of vanwege de Minister in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegeven aanwijzingen in acht.

HOOFDSTUK II TOELATING EN VERBLIJF

Artikel 6

1. Toegang tot Suriname hebben vreemdelingen, aan wie het - krachtens het bepaalde in dit artikel in de artikelen 8, 9 en 10 - is toegestaan in het land te verblijven en die voldoen aan de bij of krachtens staatsbesluit vastgestelde vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding.

2. Het is vreemdelingen gedurende de in lid 4 bepaalde termijn toegestaan in Suriname te verblijven, indien en zolang zij:
  - a. bij hun binnenkomst hebben voldaan aan de verplichtingen, waaraan personen bij grensoverschrijding zijn onderworpen;
  - b. het bij of krachtens deze wet bepaalde in acht nemen;
  - c. beschikken over voldoende middelen om te voorzien, zowel in de kosten van hun verblijf in Suriname als in die van hun reis naar een plaats buiten Suriname waar hun toelating gewaarborgd is; en
  - d. geen gevaar opleveren voor de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid.
3. Aan de in lid 2 onder c opgenomen voorwaarde wordt mede geacht te zijn voldaan, indien in de aldaar bedoelde kosten door of ten behoeve van de vreemdeling, overeenkomstig bij of krachtens staatsbesluit te stellen regelen, genoegzame zekerheid is gesteld.
4. De termijn, gedurende welke het aan vreemdelingen op de voet van lid 2 is toegestaan in Suriname te verblijven, is:
  - a. voor houders van een transitvisum en voor vreemdelingen aan wie uitsluitend voor doorreis ontheffing is verleend van de vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding: de tijd welke voor de voortzetting van hun reis noodzakelijk is;
  - b. voor houders van een transitvisum met bevoegdheid tot oponthoud of van een reisvisum: de duur waarvoor het visum is afgegeven of verlengd dan wel, voor zover het een visum voor meer reizen betreft, de in het visum aangegeven duur, waarvoor ononderbroken verblijf in Suriname is toegestaan;
  - c. voor niet visumplichtige vreemdelingen die voor een verblijf van niet langer dan drie maanden naar Suriname zijn gekomen: drie maanden;
  - d. voor andere vreemdelingen; acht dagen.
2. De in lid 4, aanhef en onder b en c, bedoelde termijn verstrijkt in geen geval later dan op de achtste dag, nadat zich omstandigheden hebben voorgedaan, waaruit kan worden afgeleid, dat de vreemdeling het voornemen heeft langer dan drie maanden binnen een tijdvak van zes maanden in Suriname te verblijven.

Artikel 7

1. Vreemdelingen aan wie de toegang tot Suriname is geweigerd, zijn verplicht het land onverwijld te verlaten, zulks met inachtneming van de aanwijzingen, welke hun daartoe door een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, zijn gegeven.
2. Vreemdelingen aan wie de toegang tot Suriname is geweigerd, en die zijn

binnengekomen aan boord van een schip of luchtvaartuig of ander vervoermiddel in gebruik bij een vervoersonderneming, kunnen worden verwijderd door plaatsing aan boord van een schip of luchtvaartuig of een ander vervoermiddel in gebruik bij dezelfde vervoersonderneming. Is zulks niet binnen redelijke tijd mogelijk, dan kunnen de kosten van verwijdering uit Suriname op die vervoersonderneming worden verhaald.

3. Gezagvoerders van schepen en luchtvaartuigen, alsmede alle vervoersmaatschappijen, zijn verplicht redelijkerwijs van hen te vergen medewerking te verlenen aan de verwijdering van een vreemdeling overeenkomstig het in lid 2 bepaalde.
4. Bij staatsbesluit worden nadere regelen gegeven omtrent de toepassing van het in lid 2 bepaalde.

Artikel 8

De ambtenaren, belast met de controle op de binnenkomst van vreemdelingen, ontzeggen niet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van de Minister de toegang tot Suriname aan vreemdelingen, die zich erop beroepen, dat zij door de weigering genoopt zouden worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep.

Artikel 9

Het is aan vreemdelingen, die houder zijn van een verblijfsvergunning, toegestaan in Suriname te verblijven tot het tijdstip waarop die vergunning haar geldigheid verliest.

Artikel 10

1. Het is aan vreemdelingen toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven:
  - a. indien zij houder zijn van een vestigingsvergunning;
  - b. indien zij door de Minister als vluchteling zijn toegelaten.
2. Bij of krachtens staatsbesluit kan het aan andere dan de in lid 1 bedoelde vreemdelingen worden toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven

Artikel 11

1. Bevoegd tot het verlenen en intrekken van verblijfsvergunningen, alsmede het verlengen van de geldigheidsduur daarvan, is de Minister en, in de door de Minister bepaalde gevallen, de betrokken Districts-Commissaris.

2. De verblijfsvergunning wordt verleend voor de duur van maximaal twee jaar met de mogelijkheid van verlenging.
3. De verlening van een verblijfsvergunning of de verlenging van de geldigheidsduur daarvan, kan geschieden onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.
4. Aan de vergunning kunnen - in het belang van de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid - voorschriften worden verbonden. De beperkingen en voorschriften kunnen worden gewijzigd, hetzij op verzoek van de houder der vergunning, hetzij wegens veranderde omstandigheden.
5. De aan de vergunning verbonden voorschriften kunnen mede strekken tot het stellen van zekerheid voor de kosten die voor de Staat uit het verblijf van de houder der vergunning kunnen voortvloeien, alsmede voor de kosten van een reis naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating gewaarborgd is.
6. Het verlenen van een verblijfsvergunning, alsmede het verlengen van de geldigheidsduur daarvan, kan worden geweigerd op gronden aan het algemeen belang ontleend.
7. Bij of krachtens staatsbesluit worden regelen gegeven omtrent het stellen van zekerheid, als in lid 5 bedoeld.

Artikel 12

De verblijfsvergunning van een vreemdeling kan worden ingetrokken:

- a. indien hij onjuiste gegevens heeft verstrekt en indien de feiten die aan de gegevens ten grondslag lagen - waren zij tijdig bekend geweest - zouden hebben geleid tot weigering van de verlening of van de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning;
- b. indien hij niet meer beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- c. indien hij inbreuk heeft gemaakt op de openbare orde en rust, dan wel een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de volksgezondheid;
- d. indien hij inbreuk heeft gemaakt op een beperking waaronder de vergunning is verleend, of wegens overtreding van een daaraan verbonden voorschrift.

Artikel 13

1. De Minister is bevoegd tot het verlenen en intrekken van een vestigingsvergunning. Een vestigingsvergunning vervalt van rechtswege zodra de houder daarvan zijn hoofdverblijf gedurende langer dan een jaar buiten Suriname duurzaam heeft gevestigd.
2. Een vestigingsvergunning wordt niet onder beperkingen verleend; aan de vergunning worden geen voorschriften verbonden.

Artikel 14

De vestigingsvergunning van een vreemdeling kan worden ingetrokken:

- a. indien hij onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen van de vergunning;
- b. indien hij bij herhaling een bij deze wet strafbaar gesteld feit heeft begaan;
- c. indien hij bij rechterlijk gewijsde is veroordeeld wegens opzettelijk begaan misdrijf waartegen een gevangenisstraf van vier jaar of meer is bedreigd;
- d. indien hij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid of volksgezondheid.

Artikel 15

1. Aan een vreemdeling die gedurende een tijdvak van ten minste vijf jaar zijn geoorloofd hoofdverblijf in Suriname heeft gehad, kan de vestigingsvergunning slechts worden geweigerd:
  - a. indien niet redelijkerwijs is gewaarborgd, dat hij duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan;
  - b. indien hij ernstig inbreuk heeft gemaakt op de openbare orde en rust, dan wel een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de volksgezondheid.
2. Aan de vreemdeling die gedurende een tijdvak van ten minste tien jaren zijn geoorloofd hoofdverblijf in Suriname heeft gehad, kan de vergunning niet meer worden geweigerd op de in lid 1 onder a omschreven grond.
3. Onder een tijdvak als lid 2 bedoeld wordt verstaan een tijdvak onmiddellijk voorafgaande aan de dag waarop de vestigingsvergunning is aangevraagd; voor de berekening van zodanig tijdvak wordt verblijf in Suriname voor het bereiken van de zestienjarige leeftijd buiten beschouwing gelaten.

Artikel 16

1. Vreemdelingen die afkomstig zijn van een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, kunnen als vluchteling worden toegelaten, onder verlening van een verblijfsvergunning overeenkomstig artikel 10.
2. De vergunning als in lid 1 bedoeld kan niet worden geweigerd dan om gewichtige redenen aan het algemeen belang ontleend, indien de vreemdeling door de weigering genoopt zou worden zich onmiddellijk te begeven naar een land als in lid 1 bedoeld.
3. De vergunning kan ingetrokken worden met overeenkomstige toepassing van artikel 12 onder a, c en d, en voorts in gevallen waarin de vreemdeling door

gewijzigde omstandigheden in de gelegenheid is zich zonder gevaar voor vervolging buiten Suriname te vestigen, tenzij hij dringende redenen heeft, voortvloeiende uit vroegere vervolging, om geen gebruik van deze gelegenheid te maken.

4. In het belang van de buitenlandse betrekkingen kan van het Ministerie belast met buitenlandse aangelegenheden advies worden ingewonnen, alvorens een beslissing krachtens dit artikel wordt genomen.

Artikel 17

Aan een vreemdeling, niet zijnde een vluchteling, als bedoeld in artikel 16 lid 1, kan - indien hij bij de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde niet voor de verlening van een verblijfsvergunning in aanmerking kan worden gebracht - nochtans deze vergunning worden verleend, indien van hem - gelet op de maatschappelijke en politieke situatie in het land waarvan hij afkomstig is en op zijn persoonlijke omstandigheden - in redelijkheid niet kan worden verlangd, dat hij naar dat land terugkeert.

Artikel 18

1. Bij of krachtens staatsbesluit worden regelen gegeven omtrent:
  - a. de vereisten waaraan een verzoek van de belanghebbende, om toepassing van een der voorgaande bepalingen van dit hoofdstuk, moet voldoen;
  - b. de wijze waarop beschikkingen betreffende een verblijfs- of vestigingsvergunning ter kennis van de belanghebbende zullen worden gebracht, en de vorm waarin mededeling zal worden gedaan van de tegen zodanige beschikkingen openstaande rechtsmiddelen.
2. Bij staatsbesluit kan worden bepaald, dat ten laste van vreemdelingen een bedrag wordt geheven ter zake van:
  - a. een verblijfsvergunning;
  - b. een vestigingsvergunning.

HOOFDSTUK III MAATREGELEN VAN TOEZICHT

Artikel 19

1. Bij staatsbesluit kan ten aanzien van vreemdelingen worden voorzien in een verplichting tot:
  - a. het bij zich dragen en desgevraagd tonen van bepaalde identiteitspapieren;
  - b. het kennisgeven van verandering van woon- of verblijfplaats binnen Suriname en van vertrek naar het buitenland;
  - c. het verstrekken van gegevens welke van belang kunnen zijn voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze wet;

- d. het verlenen van medewerking tot het vastleggen van gegevens met het oog op identificatie.
2. Ten aanzien van vreemdelingen die niet houder zijn van een vestigingsvergunning, kan bij staatsbesluit worden voorzien in een verplichting tot:
  - a. aanmelding binnen een bepaalde termijn na binnenkomst in Suriname;
  - b. periodieke aanmelding.
3. In gevallen waarin de Minister zulks in het belang van de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid nodig oordeelt, kan hij aan een vreemdeling een individuele verplichting tot periodieke aanmelding bij de plaatselijke politie opleggen.

Artikel 20

1. Overeenkomstig bij staatsbesluit te geven regelen kan - indien het belang van de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid, zulks vordert - de vrijheid van beweging worden beperkt van vreemdelingen, die niet houder zijn van een vestigingsvergunning.
2. Toepassing van een maatregel krachtens lid 1 blijft achterwege dan wel wordt beëindigd, zodra de vreemdeling te kennen geeft Suriname te willen verlaten en hiertoe voor hem ook de gelegenheid bestaat.

Artikel 21

1. De met controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren zijn bevoegd personen van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij vreemdelingen zijn, staande te houden ter vaststelling van hun identiteit.
2. Indien de identiteit van de staande gehouden persoon niet aanstonds kan worden vastgesteld, dan wel niet aanstonds blijkt dat het hem is toegestaan in Suriname te verblijven, mag hij worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, waar hij niet langer dan gedurende zes uren wordt opgehouden, met dien verstande, dat de tijd tussen tien uur des namiddags en zeven uur des voormiddags niet wordt medegerekend.
3. indien er grond bestaat voor het vermoeden, dat het aan de opgehouden persoon niet is toegestaan in Suriname te verblijven, kan de in lid 2 bepaalde termijn door een hulpofficier van justitie met ten hoogste achtenveertig uur worden verlengd.
4. De met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren zijn bevoegd de opgehouden persoon aan diens kleding of lichaam te onderzoeken, alsmede zijn bagage te doorzoeken, het een en ander voor zover zulks voor de vaststelling van de identiteit noodzakelijk is.

5. Bij staatsbesluit worden nadere regelen gegeven omtrent de toepassing van het in dit artikel bepaalde.

Artikel 22

Overeenkomstig bij of krachtens staatsbesluit te geven regelen kunnen de met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren de reis- en identiteitspapieren van vreemdelingen tijdelijk in bewaring nemen en daarin aantekening stellen.

Artikel 23

1. Een vreemdeling kan door de Minister ongewenst worden verklaard:
  - a. indien hij bij herhaling een bij deze wet strafbaar gesteld feit heeft begaan;
  - b. indien hij bij rechterlijk gewijsde is veroordeeld wegens een opzettelijk begaan misdrijf waartegen een gevangenisstraf van vier jaren of meer is bedreigd;
  - c. ingevolge het bepaalde bij of krachtens een verdrag of een besluit van een volkenrechtelijke organisatie als bedoeld in de Grondwet.
2. Een vreemdeling die niet houder is van een verblijfs- of vestigingsvergunning kan door de Minister ongewenst worden verklaard, indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid, en het hem niet krachtens een der bepalingen van artikel 6 is toegestaan in Suriname te verblijven.
3. Van zijn voornemen aan de Minister voor te stellen een vreemdeling ongewenst te verklaren, doet de ambtenaar die met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen is belast, mededeling aan de betrokkene, van welke mededeling hij in het voorstel aan de Minister melding maakt.
4. Een afschrift van de beschikking waarbij een vreemdeling ongewenst is verklaard, wordt hem zoveel mogelijk in persoon uitgereikt door een ambtenaar die met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen is belast.
5. Is uitreiking in persoon niet mogelijk, dan wordt het afschrift aangetekend over de post aan de vreemdeling toegezonden en de beschikking in het Advertentieblad van de Republiek Suriname bekendgemaakt.

HOOFDSTUK IV UITZETTING EN INVERZEKERINGSTELLING

Artikel 24

1. Vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artikelen 6, 9

en 10 is toegestaan in Suriname te verblijven, kunnen worden uitgezet.

2. Vreemdelingen die er zich op beroepen, dat zij door verwijdering uit Suriname genoopt zouden worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, worden niet uitgezet dan ingevolge een aanwijzing van de Minister.
3. Ten aanzien van de in artikel 17 bedoelde vreemdelingen wordt op dezelfde wijze gehandeld als in lid 2 bedoeld.
4. Uitzetting vindt niet plaats:
  - a. indien en zolang een vreemdeling voor strafrechtelijk onderzoek zich ter beschikking van het Openbaar Ministerie moet houden;
  - b. hangende een te zijnen aanzien lopende uitleveringsprocedure;
  - c. gedurende het ondergaan van een vrijheidsstraf, of in verband met een te zijnen opzichte genomen maatregel ter zake van enig in Suriname gepleegd misdrijf.

Artikel 25

1. Indien het verblijf van een vreemdeling in Suriname niet langer is toegestaan door het verstrijken van een termijn als bedoeld in artikel 6 lid 4 of doordat hij heeft opgehouden te voldoen aan de in artikel 6 lid 1 omschreven vereisten, geschiedt de uitzetting niet dan op last van de Minister of van een daartoe door hem bevoegd verklaarde ambtenaar belast met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op de vreemdelingen.
2. Indien het verblijf niet langer is toegestaan door het verstrijken van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning, dan geschiedt de uitzetting niet dan op last van het tot de weigering van de verlenging bevoegde gezag.
3. Indien het verblijf niet langer is toegestaan door het intrekken van een verblijfs- of vestigingsvergunning of een toelating als vluchteling, geschiedt de uitzetting niet dan op last van het gezag tot die intrekking heeft besloten.
4. Is het verblijf niet langer toegestaan, doordat de vreemdeling heeft opgehouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde krachtens artikel 10 lid 2 van toepassing is, dan geschiedt de uitzetting niet dan op last van de Minister.
5. In alle andere gevallen dan die welke zijn voorzien in de voorgaande leden van dit artikel, is iedere ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd tot de uitzetting over te gaan, voor zover de Minister niet anders heeft bepaald.

Artikel 26

Tenzij het belang van de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid zich daartegen verzet, wordt bij het verstrekken van een last tot uitzetting aan de vreemdeling een redelijke termijn gegund om te vertrekken naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating gewaarborgd is.

Artikel 27

Uitzetting blijft achterwege, indien de verwijdering van de vreemdeling uit Suriname met het oog op zijn gezondheidstoestand of die van een zijner gezinsleden, blijkens een schriftelijke verklaring van een erkende medicus, niet verantwoord is te achten.

Artikel 28

1. Indien het belang van de openbare orde en rust, de nationale veiligheid of de volksgezondheid zulks vordert, of indien er aanleiding is tot het vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, kunnen op bevel van het Openbaar Ministerie in verzekering worden gesteld:
  - a. vreemdelingen wier uitzetting is gelast;
  - b. vreemdelingen ten aanzien van wie ernstige reden bestaat om te verwachten dat hun uitzetting zal worden gelast;
  - c. vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artikelen 6, 9 en 10 is toegestaan in Suriname te verblijven, hangende de beslissing op een verzoek om een verblijfs- en vestigingsvergunning of een toelating als vluchteling;
  - d. vreemdelingen met een verblijfsvergunning, die een zwervend bestaan lijden, of die zonder middelen van bestaan in Suriname worden aangetroffen.
1. Inverzekeringstelling van een vreemdeling blijft achterwege dan wel wordt beëindigd, zodra hij te kennen geeft Suriname te willen verlaten en hiertoe voor hem ook de gelegenheid bestaat.
2. Inverzekeringstelling krachtens lid 1, aanhef onder b, c en d, duurt in geen geval langer dan een maand.
3. Aan iedere krachtens lid 1 in verzekering gestelde vreemdeling wordt een raadsman toegevoegd, zodra tegen hem het bevel tot de inverzekeringstelling wordt verleend.

De ambtenaar, die het bevel heeft verleend, licht onverwijld de instantie in, die met de toevoeging ingevolge het Wetboek van Strafvordering is belast.
4. Aan de in verzekering gestelde vreemdelingen worden geen verdergaande beperkingen opgelegd dan aan personen die overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering voorlopige hechtenis ondergaan.

Artikel 29

De met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren, die tevens als hulpofficier van justitie zijn aangewezen, hebben ingeval er een ernstig vermoeden bestaat dat ter plaatse zich een of meer vreemdelingen ophouden aan wie het niet is toegestaan in Suriname te verblijven, ten aanzien van het betreden van alle plaatsen, woningen inbegrepen, gelijke bevoegdheden, als hun bij het Wetboek van Strafvordering ten behoeve van de opsporing en vervolging van strafbare feiten is verleend voor zover zulks nodig is:

- a. ter uitvoering van een last tot uitzetting;
- b. voor in verzekeringstelling overeenkomstig artikel 28;
- c. voor de toepassing van artikel 21.

Artikel 30

1. De noodzakelijke kosten van uitzetting welke ten laste komen van de Staat, kunnen door deze worden verhaald op de vreemdeling en, indien hij minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uitoefenen.
2. De Staat kan tot verzekering of verhaal van de te maken of gemaakte kosten op de bezittingen van een vreemdeling in verband met de uitzetting van hemzelf en van degenen over wie hij het wettig gezag uitoefent, eventueel ook onder derden beslag leggen.
3. Voor de schulden, ontstaan ten laste van de vreemdeling ter zake van door de Staat gemaakte kosten in verband met diens uitzetting, is de Staat bevoorrecht boven alle andere schuldeisers, met uitzondering van hypotheek- en pandhouders.
4. Op de goederen en gelden van een vreemdeling, welke de Staat onder zich heeft gekregen om daaruit de kosten van uitzetting te verhalen, kan door derden geen beslag worden gelegd.
5. De in lid 1 bedoelde kosten kunnen mede worden verhaald op personen in Suriname die in gebreke zijn gebleven te voldoen aan een op hen krachtens artikel 19 lid 1, aanhef, onder c, rustende verplichting tot het verstrekken van de daar bedoelde gegevens.
6. Vreemdelingen die met het oog op hun uitzetting zijn aangehouden binnen zes maanden nadat zij zijn binnengekomen aan boord van een schip of luchtvaartuig of ander vervoermiddel in gebruik bij een vervoersonderneming, kunnen uit Suriname worden verwijderd door plaatsing aan boord van een schip of luchtvaartuig of ander vervoermiddel in gebruik bij dezelfde vervoersonderneming. Is zulks niet binnen redelijke tijd na de aanhouding mogelijk, dan kunnen de kosten van verwijdering uit Suriname op die vervoersonderneming worden verhaald.

7. Het bepaalde in lid 6 is niet van toepassing op vreemdelingen aan wie krachtens een der bepalingen van de artikelen 6, 9 en 10 verblijf is toegestaan tot een later tijdstip dan dat van vertrek van het schip of luchtvaartuig of ander vervoermiddel aan boord waarvan zij zijn binnengekomen.
8. Gezagvoerders van schepen en luchtvaartuigen alsmede alle vervoersmaatschappijen zijn verplicht de redelijkerwijs van hen te vergen medewerking te verlenen aan de verwijdering van een vreemdeling overeenkomstig het in lid 6 bepaalde.

Artikel 31

1. Bij staatsbesluit worden nadere regelen gegeven omtrent den, uitvoering van de voorgaande bepalingen van dit hoofdstuk.
Daarbij kan worden voorzien in de mogelijkheid van verhaal van de kosten van inverzekeringstelling en uitzetting op de vreemdeling zelf en, indien hij minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uitoefenen.
2. Ter uitvoering van een verdrag dan wel een voor Suriname verbindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, kan van het vereiste van het bezit van een geldig paspoort, voorzien van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning, bij staatsbesluit ten gunste van hetzij vreemdelingen in het algemeen, hetzij bepaalde categorieën van vreemdelingen, worden afgeweken.

HOOFDSTUK V RECHTSMIDDELEN

Artikel 32

1. Aan de President van de Republiek Suriname kan herziening worden gevraagd van beschikkingen strekkende tot:
  - a. het weigeren van een verblijfsvergunning of van een toelating als vluchteling dan wel het weigeren om de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning te verlengen;
  - b. het verlenen of verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor een kortere dan de gevraagde termijn, dan wel onder beperkingen of met daaraan verbonden voorschriften;
  - c. het, anders dan overeenkomstig een daartoe gedaan verzoek, wijzigen van de beperkingen waaronder een verblijfsvergunning is verleend of van de daaraan verbonden voorschriften;
  - d. het intrekken van een verblijfsvergunning of een toelating als vluchteling;
  - e. het uitzetten van een vreemdeling die, op de dag waarop zijn uitzetting is gelast, sedert drie maanden zijn hoofdverblijf in Suriname had zonder dat hem krachtens een der bepalingen van de artikelen 6, 9 en 10 verblijf was toegestaan, mits hij in dat tijdvak heeft voldaan aan de voor hem geldende

verplichtingen tot aanmelding en kennisgeving overeenkomstig het bepaalde krachtens deze wet.

2. Aan de President kan eveneens herziening worden gevraagd van beschikkingen strekkende tot:
  - a. het weigeren van een vestigingsvergunning;
  - b. het intrekken van een vestigingsvergunning;
  - c. het opleggen van een verplichting als bedoeld in artikel 19 lid 3;
  - d. het ongewenst verklaren van vreemdelingen;
  - e. het uitzetten van een vreemdeling wiens verblijf in Suriname niet langer is toegestaan, doordat hij heeft opgehouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde krachtens artikel 10 lid 2 van toepassing is.
3. Voor de toepassing van het in de leden 1 en 2, aanhef en onder a gestelde, wordt een vergunning of een toelating als vluchteling geacht te zijn geweigerd, wanneer het bevoegd gezag niet binnen zes maanden op een desbetreffende verzoek heeft beslist.
4. Geen herziening staat open van beschikkingen inzake een verzoek om een verblijfs- of vestigingsvergunning, ingediend door een vreemdeling, die op het tijdstip van indiening in Suriname verbleef, terwijl het hem op dat tijdstip niet was toegestaan in Suriname te verblijven.

Artikel 33

1. Herziening kan worden gevraagd door de vreemdeling ten aanzien van wie de voor herziening vatbare beschikking is gegeven, alsmede door diens wettelijke vertegenwoordiger.
2. Herziening moet schriftelijk worden gevraagd en wel binnen een maand na de dag waarop de daarvoor vatbare beschikking geacht kan worden ter kennis van de belanghebbende te zijn gekomen.

Wanneer de herziening na afloop van deze termijn is gevraagd, blijft niet ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien de verzoeker aantoont dat hij de herziening heeft gevraagd zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

Artikel 34

1. Zolang de Minister respectievelijk de President niet heeft beslist, blijft de uitzetting achterwege van de vreemdelingen ten aanzien van wie een beschikking als bedoeld in artikel 32, lid 1 onder b, c, d, en e of artikel 32 lid 2 onder b is gegeven.
2. Uitzetting blijft ook achterwege hangende de beslissing op een verzoek om herziening van een beschikking, waarbij:

- a. een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning werd afgewezen, indien dit verzoek is ingediend langer dan een maand voor het einde van de termijn van het hem toegestane verblijf;
- b. een verzoek om verlening of verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning werd afgewezen, indien dit verzoek is ingediend door een vreemdeling die er zich op beroept, dat hij door de weigering genoopt zou worden zich onmiddellijk te begeven naar een land waarin hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging wegens zijn godsdienstige of politieke overtuiging of zijn nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep.

Artikel 35

De beslissing op het verzoek om herziening wordt met redenen omkleed en onverwijld in afschrift ter kennis van de verzoeker gebracht.

Artikel 36

1. De vreemdeling ten aanzien van wie een der maatregelen voorzien in de artikelen 20 en 28 is toegepast, kan een schriftelijk verzoek om opheffing van die maatregel richten tot de kantonrechter.
2. De vreemdeling die voor de eerste maal een verzoek om opheffing van de maatregel tot de kantonrechter richt, wordt daarop gehoord, althans opgeroepen. Op een volgend verzoek kan hij worden gehoord.
3. Bij zijn verhoor kan de vreemdeling zich doen bijstaan door een raadsman. De kantonrechter kan aan een vreemdeling die niet reeds door een raadsman wordt bijgestaan, ambtshalve een raadsman toevoegen.
4. Een verzoek wordt ingewilligd, indien de kantonrechter vindt, dat de toepassing van de maatregel in strijd is met de wet, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De kantonrechter willigt het verzoek niet in, alvorens de Staat in de gelegenheid te hebben gesteld daaromtrent zo nodig inlichtingen in te winnen en een conclusie te nemen.
5. De beslissing van de kantonrechter wordt met redenen omkleed en onverwijld aan de vreemdeling betekend; zij is bij voorraad uitvoerbaar.
6. Zodra de vreemdeling bij toepassing van artikel 28 langer dan een maand in verzekering is gesteld zonder overeenkomstig lid 1 een verzoek om opheffing te hebben gedaan, geeft het Openbaar Ministerie daarvan kennis aan de kantonrechter. De kennisgeving wordt gelijkgesteld met een voor de eerste maal overeenkomstig

lid 1 door de vreemdeling gedaan verzoek om opheffing.

Artikel 37

1. Tegen een beslissing van de kantonrechter op een verzoek als bedoeld in artikel 36 lid 1 kunnen de Staat en de vreemdeling uiterlijk veertien dagen na de dagtekening daarvan bij het Hof van Justitie in hoger beroep komen.
2. De leden 2 tot en met 5 van artikel 36 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

1. In zaken betreffende een verzoek als bedoeld in artikel 36 lid 1 zijn de artikelen 13, 14, 15 leden 1, 3 en 4, 16 lid 3, 17, 29, 30 leden 1 tot en met 4, 39, 40 leden 1 en 2 van deze wet, alsmede de artikelen 376 lid 2, 377, 378 lid 1, 379 tot en met 385 en 515 tot en met 520 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor zover daarin rechten zijn toegekend aan de verdachte, deze aan de vreemdeling toekomen.
2. Bij inwilliging van een verzoek tot opheffing van de maatregel van verzekeringstelling kan de kantonrechter aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen voor de schade welke deze tengevolge van de ten onrechte toegepaste verzekeringstelling heeft geleden.
3. Onder schade is begrepen het nadeel dat niet in vermogensschade bestaat. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 78, 80 en 81 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing. Indien de vreemdeling na het indienen van zijn verzoek is overleden, geschiedt de toekenning ten behoeve van zijn erfgenamen.
4. In zaken betreffende een verzoek als bedoeld in artikel 36 lid 1 is geen recht ingevolge de "Wet Tarieven in Burgerlijke Zaken" verschuldigd.

Artikel 39

1. Een ieder aan wie de toegang tot Suriname is geweigerd, of die aan enige maatregel is onderworpen welke slechts op vreemdelingen kan worden toegepast, kan daarover, indien hij meent Surinamer te zijn, op die grond beklag doen bij de kantonrechter door middel van een ondertekende schriftuur, voor zover niet bij de wet op andere wijze in de mogelijkheid van een rechterlijke beslissing is voorzien.
2. De kantonrechter kan personen oproepen om als getuige of als deskundige te worden gehoord. De verhoren geschieden in het openbaar, tenzij de kantonrechter om gewichtige redenen anders beslist.
3. De kantonrechter doet uitspraak na de Staat te hebben gehoord.

HOOFDSTUK VI STRAFBEPALINGEN

Artikel 40

1. Een vreemdeling die in Suriname verblijft terwijl hij weet of redelijkerwijs behoorde te weten, dat hij op grond van een wettelijk voorschrift tot ongewenste vreemdeling is verklaard, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.
2. Overtreding van een voorschrift, vastgesteld bij of krachtens een der artikelen 3 onder b, 7 lid 1 en 19 leden 1 en 2, alsmede handelen in strijd met het bepaalde in artikel 7 lid 3 of artikel 30 lid 8, dan wel in strijd met een verplichting opgelegd krachtens artikel 19 lid 3 of artikel 20 lid 1, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van ten hoogste duizend gulden.
3. De in lid 1 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven en de in lid 2 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.
4. De ingevolge lid 2 opgelegde boete is in voorkomende gevallen mede verhaalbaar op een schip of een luchtvaartuig of op een ander vervoermiddel in gebruik bij de vervoersonderneming, die handelde in strijd met het bepaalde in artikel 7 lid 3 artikel 30 lid 8.

Artikel 41

Teneinde de nakoming van de verplichting, als bedoeld in artikel 7 lid 3 of artikel 30 lid 8, af te dwingen, kan het vertrek van een schip of luchtvaartuig of van een ander vervoermiddel worden belet en kunnen deze en de lading worden vastgehouden, totdat aan de verplichting is voldaan.

HOOFDSTUK VII OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 42

1. Vreemdelingen aan wie, voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, krachtens een beschikking van het daartoe bevoegd gezag, verblijf in Suriname is toegestaan voor een termijn welke langer is dan de bij artikel 6 bepaalde, worden geacht voor het op dat tijdstip nog resterende deel van die termijn een verblijfsvergunning in de zin van deze wet te hebben verkregen, waarbij de voorwaarden, waaronder het verblijf was toegestaan, worden geacht als voorschriften aan de verblijfsvergunning te zijn verbonden.

2. Vreemdelingen, die voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, als in Suriname gevestigd zijn aangemerkt, worden geacht een vestigingsvergunning in de zin van deze wet te hebben verkregen.
3. Op maatregelen welke voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, zijn genomen op grond van een der artikelen 4 lid 2, 22 lid 5, 23 lid 2 of 24 lid 5 van de "Surinaamse Toelatingwet 1938", blijft die wet van toepassing.
4. Op de verantwoording van voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 van de "Surinaamse Toelatingwet 1938" gestorte toelatingsgelden, blijft artikel 9 van die wet van toepassing.
5. De bepalingen van afdeling VI van de "Surinaamse Toelatingwet 1938" blijven van toepassing ten aanzien van feiten, begaan voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt.

Artikel 43

Ter uitvoering van een overeenkomst met een andere mogendheid dan wel van een besluit van een volkenrechtelijke organisatie als bedoeld in de Grondwet, kan bij staatsbesluit ten gunste van hetzij vreemdelingen in het algemeen, hetzij bepaalde categorieën van vreemdelingen, worden afgeweken van deze wet.

Artikel 44

1. In geval van oorlog of andere buitengewone omstandigheden kan bij staatsbesluit worden afgeweken van het bepaalde in de voorgaande hoofdstukken van deze wet, voor zover daartoe naar het oordeel van de President van de Republiek Suriname noodzaak bestaat.
2. Indien de President niet binnen drie maanden na het inwerking treden van een staatsbesluit als bedoeld in lid 1, aan De Nationale Assemblee een voorstel van wet heeft doen toekomen tot wijziging van deze wet overeenkomstig dat staatsbesluit, of indien zodanig voorstel wordt ingetrokken of verworpen, vervalt het staatsbesluit van rechtswege.

Artikel 45

Onverminderd het bepaalde in deze wet, waarin een staatsbesluit is voorgeschreven, kunnen omtrent de hierin geregelde onderwerpen bij of krachtens staatsbesluit aanvullende voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 46

Bij de inwerkingtreding van deze wet worden ingetrokken.

- a. de "Surinaamse Toelatingwet 1938" (G.B. 1938 no. 92, zoals laatstelijk gewijzigd bij

- S.B. 1989 no. 29), voor zover voor bepaalde artikelen of onderdelen daarvan in artikel 42 leden 3, 4 en 5 van deze wet niet anders is bepaald;
- b. het Decreet C-68 van 9 juli 1982, houdende regelen met betrekking tot het verblijf van vreemdelingen in Suriname (S.B. 1982 no. 107).

Artikel 47¹

1. Deze wet, die als „Vreemdelingenwet 1991" kan worden aangehaald, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt, hetzij in haar geheel hetzij in gedeelten, op het (de) door de President te bepalen tijdstip(pen) in werking .

---

¹ I.w.t. 15 januari 2005 (S.B. 2005 no. 5).